

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyvével, különösen annak 14. cikkével, az egy szociális biztonsági rendszernek az aktív vagy nyugdíjas munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra való alkalmazására vonatkozó elvvel, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvével ellentétes-e az, hogy valamely tagállam előírja, hogy az a tisztviselő, aki valamely európai intézmény szolgálatában végzett tevékenysége mellett, ezen intézmény engedélyével kiegészítő oktatói tevékenységet is folytat, a nemzeti szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartozzon és szociális biztonsági járulékot fizessen, holott e tisztviselő a tisztviselők személyzeti szabályzata alapján már az Európai Unió intézményei közös szociális biztonsági rendszerének hatálya alá tartozik?

A Varhoven administrativen sad (Bulgária) által 2023. március 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agentsia po vπισvaniyata kontra OL

(C-200/23. sz. ügy, Agentsia po vπισvaniyata)

(2023/C 223/20)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Varhoven administrativen sad

Az alapeljárás felei

Felperes: Agentsia po vπισvaniyata

Alperes: OL

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Értelmezhető-e úgy a 2009/101/EK irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének (2) bekezdése, hogy az arra kötelezi a tagállamot, hogy engedélyezze a Targovski zakon (a kereskedelemről szóló törvény) 119. cikke alapján bejegyzett társasági szerződés közzétételét, ha a társasági szerződés a Zakon za targovskia registar i registara na yuriditcheskite litsa s nestopanska tsel (a cégnyilvántartásról és a nonprofit jogi személyek nyilvántartásáról szóló törvény) 2. cikkének (2) bekezdése alapján a kötelezően közzéteendő társasági tagok neve mellett egyéb személyes adatokat is tartalmaz? E kérdés megválaszolásakor figyelembe kell venni, hogy a nyilvántartó hivatal olyan közigazgatási intézmény, amellyel szemben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az irányelv közvetlen hatályú rendelkezései alkalmazhatók (2006. szeptember 7-i Vassallo ítélet, C-180/04, EU:C:2006:518, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén feltételezhető-e, hogy az alapeljárásban felmerülő jogvita alapjául szolgáló körülmények között a személyes adatoknak a nyilvántartó hatóság általi kezelése a 2016/679 rendelet⁽²⁾ 6. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében vett közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges?
3. Ha az első két kérdésre igenlő válasz adandó, akkor elfogadhatónak tekinthető-e egy olyan nemzeti szabályozás, mint a cégnyilvántartásról és a nonprofit jogi személyek nyilvántartásáról szóló törvény 13. cikkének (9) bekezdése, amely szerint abban az esetben, ha egy kérelemben vagy a kérelemhez kapcsolódó dokumentumokban jogszabály által nem megkövetelt személyes adatokat adnak meg, azt kell vélelmezni, hogy az adatokat közlő személy hozzájárult ezen adatoknak a hatóság általi kezeléséhez és az azokhoz való nyilvános hozzáférés biztosításához, a 2016/679 rendelet (32), (40), (42), (43) és (50) preambulumbekzdése ellenére a 2009/101/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „önkéntes adatközlés” lehetőségével kapcsolatos pontosításként akár a személyes adatokra vonatkozóan is?

4. Elfogadhatók-e a 2009/101/EK irányelv 3. cikkének (7) bekezdéséből eredő kötelezettségek – miszerint a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az (5) bekezdéssel összhangban közölt, illetve a nyilvántartásban vagy aktában megjelenő adatok közötti eltérések elkerülésére és harmadik személyek azon érdekeinek figyelembevételére, hogy a társaság lényeges okiratairól, valamint az ezen irányelv (3) preambulumbekzdésében említett, őket érintő adatokról tájékozódjanak – átültetésére olyan nemzeti jogszabályok, amelyek a természetes személyeknek a 2016/679 rendelet 17. cikke szerinti jogainak gyakorlása érdekében olyan eljárási szabályt (formanyomtatványok a kérelmekhez, dokumentumok másolatainak oly módon történő benyújtása, hogy azokban kikaparták a személyes adatokat) írnak elő, amelyek megkövetelik az adatkezelőtől, hogy haladéktalanul törölje a vonatkozó személyes adatokat, amelyek törlését kérték és amelyek a nyilvánosan közzétett (nyilvánosságra hozott) dokumentumok részét képezik, amelyeket egy hasonló eljárási szabály alapján egy másik személy bocsájtott az adatkezelő rendelkezésére, aki ezzel a cselekménnyel az általa végzett adatkezelés célját is meghatározta?
5. Az alapeljárás alapjául szolgáló helyzetben a nyilvántartó hatóság csak adatkezelőként jár-e el a személyes adatok tekintetében, vagy címzettként is, ha az adatkezelés céljait egy másik adatkezelő határozta meg a nyilvánosságra hozatalra benyújtott dokumentumok részeként?
6. Azonosított természetes személyre vonatkozó információk minősül-e, illetve a 2016/679 rendelet 4. cikkének 1. pontja szerinti „személyes adat” fogalma alá tartozik-e valamely természetes személy kézzel írt aláírása?
7. Úgy kell-e értelmezni a 2016/679 rendelet 82. cikkének (1) bekezdésében foglalt „nem vagyoni kár” fogalmát, hogy a nem vagyoni kár megállapításához érzékelhető hátrány és a személyes érdekek objektív módon érzékelhető megsértése szükséges, vagy elegendő e tekintetben, hogy az érintett a személyes adatoknak a cégjegyzékben történő – az érintettre nézve érzékelhető, illetve hátrányos következményekkel nem járó – közzététele miatt az adatai feletti rendelkezést csak rövid ideig veszíti el?
8. Minősülhet-e a nemzeti felügyeleti hatóság, a Komisia za zashtita na lichnite danni (adatvédelmi bizottság, Bulgária) 01–116(20)/01.02.2021. számú, a 2016/679 rendelet 58. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján kiadott véleménye – miszerint a nyilvántartó hatóságnak nincs semmilyen jogi lehetősége vagy hatásköre a már közzétett adatok kezelését hivatalból vagy az érintett kérelmére korlátozni – a 2016/679 rendelet 82. cikkének (3) bekezdése szerinti bizonyítéknak arra vonatkozóan, hogy a nyilvántartó hatóság semmilyen tekintetben nem felelős a természetes személynek kárt okozó körülményért?

(¹) Az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 258, 11. o.).

(²) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 119, 1. o.).

A Sofiyski rayonen sad (Bulgária) által 2023. április 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Toplofikatsia Sofia” EAD

(C-222/23. sz. ügy, Toplofikatsia Sofia)

(2023/C 223/21)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Sofiyski rayonen sad

Az alapeljárás felei

Jogosult a fizetési meghagyásos eljárásban: „Toplofikatsia Sofia” EAD

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 1215/2012/EU rendelet (¹) 62. cikkének az EUMSZ 18. cikk első bekezdésével és az EUMSZ 21. cikkel összefüggésben értelmezett (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes, hogy a természetes személy „lakóhelyének” fogalmát olyan nemzeti jogszabályi rendelkezésekből vezetik le, amelyek szerint a felhívott bíróság állama állampolgárainak állandó lakcíme mindig ebben az államban van, és nem helyezhető át az Európai Unión belül másik helyre?